

OFFICIA PROPRIA
ARCHIDIOECESIS FRIBURGENSIS

PARS AUTUMNALIS

FESTA SEPTEMBRIS

Die 17 Septembris

In Archidioecesi:

S. Lamberti **Episcopi et
Martyris Duplex**

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Lambéрти Mártiris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concede propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protec-tióne gaudéamus. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.
R. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

BEATÓRUM Mártýrum par-
itérque Pontíficum Cornélii et Cypriáni nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Deinde Com. Imperssionis sacrorum Stigmatum S. Francisci Conf.:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Ÿ. Signasti, Domine, servum tuum Franciscum. **R.** Signis re-

demptionis nostræ.

Oratio

DÓMINE Jesu Christe, qui, frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francísci passiónis tuæ sacra Stígmata renovásti: concéde propítius; ut ejus méritis et pré-cibus crucem iúgiter ferámus, et dignos fructus pæniténtiæ faciámus: Qui vivis.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurenti, Lectiones A Miléto, de Communi unius Mart. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

AMBÉRTUS, Trajectén-sis ecclésiæ epíscopus, Apricómitis et Herisplíndis piórum paréntum filius, præceptóre imprimis usus est sancto Landoáldo archipresbýtero. Deínde beátum Theodárdum epíscopum máximis virtútibus præstántem sequens, eidem anno Christi sexcentésimo quinquagésimo nono in epis-

copátu succéssit. Clodovæo Francórum regi ob suas exímias virtútes usque ádeo accéptus fuit, ut et ipsum præcípua honóre ac veneratióne prosequerétur, ipsúmque et patrem et apostólicum virum appelláre et nomináre consuéverit. Childeríco item regi non minus gratus fuit, quippe qui ejus pectus Spíritus Sancti templum et linguam veritátis instruméntum díceret.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. √. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v

VERUM Childeríco rege occísio Ebroínus tyránnus, qui major domus sub Theodoríco sæpius Gálliam perturbáverat, sanctum antístitem véluti justítiæ publicæque libertátis defensorém episcopátu expulit; qui Stabulénsé monastérium petens ibi tándiu fuit, quoad Ebroíno crudéliter interfécto a Pipíno de

Herstello, Pipini Brabantiae ducis ex Begga filia nepote, summa totius populi gratulatione ab exsilio revocatur.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **Ÿ.** Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. **Et.**

Lectio vi

QUI cum boni pastoris officium exsequitur, et principem ob adultrium cum Alpaide zelo religionis arguisset, noctu ante altare sanctorum Cosmae et Damiani Martyrum orationi vacans, Dodonis adulterae fratris opera, innocens a nocentibus, una cum Petro et Andoleto consanguineis interficitur anno post Christum natum sexcentesimo nonagesimo octavo, episcopatus quadagesimo. Ejus reliquiae primum Trajectum ad ecclesiam sancti Petri, deinde Leodium delatae et collocatae sunt in templo ejus memoriae dicato, ubi multis clarere miraculis.

Martyris demum caput anno salutis humanae milésimo centésimo nonagesimo Rudolphus dux Zaringensis, Leodiensis Episcopus, Friburgum Brisgoviae honorifice transtulit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **Ÿ.** Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. **Et. Glória Patri. Et.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem

Lectio vii Cap. 10, 11-16

IN illo tempore: Dixit Jesus Pharisaeis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi

Homilia 59 in Joann.

MAGNUM quiddam, dilectissimi, magnum, inquam, est ecclesiae

prælatio, et quæ multa indiget sapiëntia et fortitudine, qualem Christus propôsuit: ut animam pro óvibus ponámus et numquam illas deserámus: ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem et mercenárium est diferëntia. Alter própriæ contéptis óvibus: alter sua contépta óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit, furem mactántem et rapiéntem oves, et mercenárium permitténtem neque defendéntem commísas.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Exprésa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitudinis. **V.** Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Exprésa.

Lectio viii

QUOD superiori témpore Ezéchiél his verbis isectátus est: Væ pastribus Israél: nonne pascébant semetípsos? nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant,

quod máximæ malítiæ genus est et plurimórum causa malórum. Idcirco inquit: Neque quod ab-jéctum erat, reducébant, neque quod perierat, quærébant, neque confráctum alligábant, neque infirmum consolidábant: quóniam se, non gregem, pascébant. Idem et Paulus áliis verbis significat: Omnes, quæ sua sunt quærunt, non quæ Jesu Christi.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. **V.** . Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Qui.** Glória Patri. **Qui.**

In Feriis Quatuor Temporum IX Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Com. in Laudibus; alias

Pro Impressione sacrorum Stigmatum S. Francisci:

Lectio ix

FRANCÍSCUS singulári privilégio retroáctis sáeculis non concessó insignítus appáruit, cum sacris Stigmátibus decorátus de-

scéndit de monte, secum ferens Crucifixi effigiem, non in tábulis lapídeis vel lígneis manu figurátam artificis, sed in cárneis membris descríptam dígito Dei vivi. Quóniam sacraméntum Regis Seráphicus vir abscondere bonum esse óptime norat, secréti regális cóncius, signácula illa sacra pro viribus occultábat. Verum, quia Dei est ad glóriam suam magna reveláre quæ facit, Dóminus ipse, qui signácula illa secréte imprésserat, mirácula quædam apérte per ipsa monstrávit, ut illórum occúlta et mira vis Stígmatum manífesta patéret claritáte signórum. Porro rem admirábilem, ac tantóperé testátam, atque in pontificiis diplomátibus, præcípuius láudibus et favóribus exaltátam, Benedictus Papa undécimus anniversária solemnitáte celebrári vóluit; quam pósit ea Paulus quintus Póntifex máximus, ut corda fidélium in Christi crucifixi accenderéntur amórem, ad univérsam Ecclésiám propagávit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Justus ut palma florébit.
 R̄. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Lambéti Mártiris tui atque Pontificis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudéamus. Per Dóminum.

Et fit Com. Impressionis sacrorum Stigmatum S. Francisci:

Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te contítuam, dicit Dóminus.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̄. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui, frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francisci passiónis tuæ sacra Stigmata renovásti: concéde

propítius; ut ejus méritis et précibus crucem iúgiter ferámus, et dignos fructus pæniténtiæ faciámus: Qui vivis.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis:

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Ÿ. Justus ut palma et Oratio

Deus, qui, ut supra.

Deinde Com. Impressionis sacrorum Stigmatum S. Francisci:

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna triúmphans, divítias cælo cóndidit ore manu.

Ÿ. Signásti, Dómine, servum tuum Francíscum. **R.** Signis redemptionis nostræ.

Oratio Dómine Jesu, ut supra.

EADEM DIE 17 SEPTEMBRIS

IN URBE FRIBURGENSI:

Ss. Lamberti Episcopi et Alexandri Martyrum, Patronum urbis principalium

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA COMMUNI

Omnia de Communi plurim. Mm., præter sequentia:

Ÿ. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sángine Agni.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dómine, beatórum Mártyrum tuórum Lambéрти et Alexándri solemnítatibus gloriári: ut eórum semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectiones Fratres: Debitóres, de eodem Communi.

In II Nocturno

Lectio iv

LAMBÉRTUS, Trajectén-
sis ecclésiæ episco-
pus, Apricómitis et
Herisplíndis piórum parén-
tum filius, præceptóre im-
prímis usus est sancto Landoáldo
archipresbýtero. Deínde beátum
Theodárdum episcopum máximis
virtútibus præstantem sequens,
eídem anno Christi sexcentésimo
quenquagésimo nono in epis-
copátu succéssit. Clodováeo
Francórum regi ob suas exímias
virtútes usque ádeo accéptus fuit,
ut et ipsum præcípúo honóre ac
veneratióne prosequerétur, ip-
súmque et patrem et apostólicum
virum appelláre et nomináre con-
suéverit. Childeríco item regi non
minus gratus fuit, quippe qui ejus
pectus Spíritus Sancti templum
et linguam veritátis instrumén-
tum díceret. Verum Childeríco
rege occiso Ebroínus tyránnus,
qui major domus sub Theodor-
íco sæpius Gálliam perturbáverat,
sanctum antístitem véluti justítiæ
publicæque libertátis defen-

sórem episcopátu éxpulit; qui
Stabulénsé monastérium petens
ibi támdiú fuit, quoad Ebroíno
crudéliter interfécto a Pipíno de
Herstélló, Pipíni Brabántiæ ducis
ex Begga filia nepóte, summa
totíus pópuli gratulatióne ab
exsílio revocátur.

R. Sancti tui, Dómine, mirá-
bile consecúti sunt iter, serviétes
præcèptis tuis, ut inveniréntur il-
læsi in aquis válidis: * Terra ap-
páruit árida: et in Mari Rubro via
sine impediménto. **V.** Quóniam
percússit petram, et fluxérunt
aquæ, et torréntes inundavérunt.
Terra.

Lectio v

QUI cum boni pastóris officium
exséquitur, et princípem ob
adultérium cum Alpáide zelo re-
ligiónis arguísset, noctu ante
altáre sanctórum Cosmæ et
Damiáni Mártyrum oratióni va-
cans, Dodónis adúlteræ fratris
ópera, innocens a nocéntibus,
una cum Petro et Andoléto con-
sanguíneis interfícitur anno post
Christum natum sexcentésimo
nanagésimo octávo, episcopá-
tus quadragésimo. Ejus reliquiæ

primum Trajéctum ad ecclésiám sancti Petri, deinde Leódiúm delátæ et collocátæ sunt in templo ejus memóriæ dicáto, ubi multis claruére miráculis. Mártyris demum caput anno salutis humánæ milésimo centésimo nonagésimo Rudólphus dux Zaringénsis, Leodiénsis Episcopus, Fribúrgum Brisgóviæ honorífice tránstulit.

Ř. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. **Ÿ.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. **Ut.**

Lectio vi

ALEXÁNDER Romæ gloriósa mártýrii palma coronátus est, ejúsque corpus in subterráneis illius urbis cœmetériis ex more depósitum, ínibi per plura sœcula quiévit. Occurrénte vero jubilári anno millésimo sexcentésimo quinquagésimo, de mandáto Innocéntii Papæ décimi, sacræ athlétæ Christi reliquiæ e cryptra sunt etráctæ et per Martínum Cardinálem ejúsdem Summi Pon-

tíficis Vicáriúm Generálem dono tráditæ Friburgénsis cœnobii præpósito, qui tunc generáli Ordinis sui capítulo Romæ intervénérat, cum facultáte illas ex Urbe transferéndi, et in quavis ecclésia vel sacélló públicæ fidélium veneratióni exponéndi. Pia cum sárcina domum redux vir religiósus sacras sancti Alexándri reliquias rite recógnitas magistrátui et cívibus pátriæ urbis dono dedit. Qui sacrum corpus, véstibus auro intéxtis, margarítis gemmísque insértis indútum et lóculo pretiósó inclúsum, solémni supplicatióne in ecclésiám majórem beatæ Mariæ Vírgini in cælos assúptæ sacram asportárunť, ibíque in sacélló sanctæ Annæ dicáto collocavérunt, atque ipsum sanctum Alexándrum Mártyrem cum beatíssima Virgine et sancto Lambérto Episcopo et Mártyre inter præcípuos civitátis Friburgénsis Patrónos adscripsérunt. Cujus translationis die décima séptima Septémbris anni millésimi sexcentésimi quinquagésimi primi peráctæ memória deinceps ad nostra usque témpora quotánnis solémniter celebrátur.

℞. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **℣.** Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiescent illi. **Quóniam. Glória Patri. Quóniam.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum
Lucam

Lectio vii **Cap. 21, 9-19**

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audiéritis prælia, et seditiões, nolíte terri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 35 in Evangelia

QMNIA, quæ ad usum vitæ accépinus, ad usum convértimus culpæ: sed cuncta, quæ ad usum pravitátis infleximus, ad usum nobis vertúntur ultiónis. Tranquilítatem quippe humánæ pacis ad

usum vértimus vanæ securitátis: peregrinatióem terræ pro habitatióne diléximus pátriæ: salutem córporum redégimus in usum vitiórum: ipsa seréna blandiménta æëris ad amórem nobis servíre coégimus terrénæ delectatiónis. Jure ígitur restat, ut simul nos ómnia fériant, quæ simul ómnia vítiis nostris male subácta serviébant: ut quot prius in mundo incólumes habúimus gáudia, tot de ipso póstmodum cogámur sentíre tormenta.

℞. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **℣.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. **Quia.**

Lectio viii

QUIA autem cuncta hæc non de injustítia ferréntis sunt, sed de mérito mundi patiéntis, facta pravórum hóminum præmittúntur, cum dicitur: Sed ante hæc ómnia incipient vobis manus suas injícere. Ac si apérte dicat:

Prius corda hóminum, et post eménta turbántur: ut cum rerum ordo confúnditur, ex qua jam retributióne véniat, demonstréur. Nam quamvis finis mundi ex ipso suo órđine péndeat, perversiões tamen quosque invéniens, quia digne ruínis illíus opprimántur, onnotéscit.

Ř. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis.

Ÿ. Veníte, benedícti Patris mei, percípíte regnum. **Mercédem. Gloria Patri. Mercédem.**

In Feriis Quatuor Temporum IX Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Com. in Laudibus; alias

Lectio ix

SED audítis tot terróribus, turbári póterant infirmórum corda; atque ídeo consolátio adjúngitur, cum prótinus subinfértur: Pónite ergo in córdibus vestris, non præmeditári quemádmódum respondeátis. Ac si apérte membris suis infirmántibus dicat: Nolíte terréri, nolíte per timéscere: vos ad certámen accéditis, sed ego prælior: vos verba

éditis, sed ego sum qui loquor.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.

Ř. Lætábúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápítis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dómine, beatórum Mártýrum tuórum Lambéti et Alexándri solemnítatibus gloriári: ut eórum semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Et fit Com. **Impressionis sacrorum Stigmatum S. Francisci:**

Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te contítuam, dicit Dóminus.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **Ř.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui, frigescénte mundo, ad in-

flammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francísci passiónis tuæ sacra Stígmata renovásti: concéde propítius; ut ejus méritis et pré-cibus crucem iúgiter ferámus, et dignos fructus pæniténtiæ faciámus: Qui vivis.

IN II VESPERIS

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.

℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre ságuinem suum fuderunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Oratio Da nobis, **ut supra.**

Et fit Com. sequentis:

Ant. Mórtuus sum, et vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℞. Stulam glóriæ ín-duit eum.

Oratio

DEUS, qui ad unigénitum Fílium tuum exaltátum a terra ómnia tráhere disposuísti: pérfice propítius; ut méritis et exémplo seráphici Confessóris

tui Joséphi supra terréas omnes cupiditátes eleváti, ad eum pervenire mereámur: (Qui tecum vivit et regnat.)

Deinde Com. Impressionis sacrorum Stigmatum S. Francisci:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna triúmphans, divítias cælo cóndidit ore manu.

Ÿ. Signásti, Dómine, servum tuum Francíscum. ℞. Signis redemptionis nostræ.

Oratio Dómine Jesu, **ut supra.**

In urbe Friburgensi:

Pro Commemoratione
Octavæ

IN I VESPERIS

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

Ÿ. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℞. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dómine, beatórum Mártyrum tuórum Lambéрти et Alexándri solemnítatibus gloriári: ut eórum semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolite timére : multis passéribus melióres estis vos.

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.
Ř. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II VESPERIS

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

Ÿ. Exsultábunt Sancti.

22 Septembris

S. Landelini **Martyris**
Duplex

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit:

fundátus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **Ř.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DEUS, pro cujus nómine beátus Landelínus martyr ocúbuit: præsta quæsumus; ut ipsíus exémplo ánimas nostras in patiéntia possidéntes, coronári cum ipso mereámur in cælis. (Per Dóminum.)

Et fit Com. S. Thomæ de Villanova Ep. et Conf.:

Ant. Dispérsit dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **Ř.** Stulam glóriæ induit eum.

Oratio

DEUS, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in páuperes misericórdiæ virtúte decorásti: quæsumus; ut, ejus intercessióne, in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas. Per Dóminum.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurenti, Lectiones Fratres: Debitores, de Communi plurimorum Martyrum cum Responsorii de Communi unius Martyris.

In II Nocturno

Lectio iv

LANDELÍNUS, claris in Hibernia paréntibus natus, vitæ sanctiõris desidério mítio sæculi séptimi e pátria sponte discéssit, ut manéret in solitúdine. Peragrátis provinciis multis, in Ortenávia, incúlta tum et ínvia ac latrocíniis multis dumtáxat famósa, súbstitit, ubi prope rívilum, cui Undízio nomen est, tugúrium sibi constrúxit, in quo oratióni ac rerum divinárum contemplatióni vacans innócuam tranquillámque degit vitam.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. √. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v

IN hac erémo Landelínus juxta Apóstoli verba, quæ sursum sunt sapiébat, non quæ super terram: mórtuus enim erat, et vita illíus abscondita cum Christo in Deo. Pax hæc brevi turbáta fuit: síquidem beátus solitárius a quodam venatóre feras fortuíto persequénte detéctus fuit, qui sub vili hábitu latrónem delitéscere súspicans, convítiis primo sanctum óbruit. Postrémo nec préribus nec frontis modéstia, aut ánimi patiéntia viri Dei commóttus, homo ferox furóre pércitus eúndem pro inimíco deprecántem ímpia manu trucidávit.

℞. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. √. Quóniam prævenísti eum in benedictiõibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio. Et.

Lectio vi

PRETTÓSA in conspéctu Dómini mors mártiris ubi primum pópulis circumjacéntibus innotuit, pii fidéles ejus corpus reverénter terræ mandárunť.

Sepúlchrum vero ejus tanta cœpit frequentári devotiône, ut Widegérnus Argentinénsis episcopus iníitio sœculi octávi ibídem ecclésiám fundáverit et cellam monachórum institúerit, quæ póstea ab Ettóne ejus successóre cum reliquiis beáti Landelíni ex antíquo loco in propínquum transláta, multum aucta, latis dotáta prædiis et ex ipsíus nómine monastérium Etoniánum dicta est. In loco autem, ubi sanctus occubuisse asseverátur, limpidíssimi manant fontes, curándis morbis público testimonío máxime salutáres.

R̄. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. **V̄.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. **Et. Glória Patri. Et.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 24-27

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post

me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 96 de Script.

RIMA hóminis perdítio fuit amor sui: si enim se non amáret et Deum sibi præpóneret, Deo esse semper súbditus vellet; non autem converterétur ad negligéndam voluntátem illíus et ad faciéndam voluntátem suam. Hoc est enim amáre se, velle fácere voluntátem suam. Præpóne his voluntátem Dei: disce amáre te, non amándo te. Quid est: neget se? non præsumat de se, séntiat se hóminem et respíciat dictum prophéticum: Maledíctus omnis, qui spem suam ponit in hómine. Subdúcat se sibi, sed non deórsum versus: subdúcat se sibi, ut háereat Deo. Quidquid boni habet, illi tríbuat, a quo factus est: quidquid mali habet, ipse sibi fecit. Deus, quod in illo malum est, non fecit. Perdat quod fecit, qui inde defécit.

R̄. Coróna áurea super caput ejus, * Expřessa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. **Ÿ.** Quóniam prǎvenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. **Expřessa.**

Lectio viii

QUID est: tollat crucem suam? Ferat quidquid moléstum est; sic me sequátur. Cum enim coéperit me móribus et prǎcceptis meis sequi, multos habébit contradictóres, multos habébit prhibitóres, multos habébit dissuasóres, et hoc de ipsis quasi comítibus Christi: cum Christo ambulábant, qui cæcos clamáre prohibébant. Sive ergo minas, sive blandiménta, sive quaslibet prohibitiónes, si sequi vis, in crucem verte, tólera, porta; noli succúmbere. Vidéntur his verbis Dómini exhortáta martyria; si persecútio est, nonne pro Christi debent cuncta contémni? Amátur mundus; sed præponátur a quo factus est mundus; sed suávior est a quo factus est mundus. Malus est mundus; et bonus est a

quo factus est mundus.

R̄. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cælestia regna pervénit. **Ÿ.** . Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Qui.** Glória Patri. **Qui.**

In Feriis Quattuor Temporum IX
Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus
Com. in Laudibus; alias

Pro S. Thoma de Villanova:

Lectio ix

THOMAS, in óppido Fontispláni Toletánæ diocéseos in Hispania natus, a bonis paréntibus, in eúnte vita, pietátem et singulárem in páuperes misericórdiam accepit, cuius toto vitæ suæ decúrsu prælára dedit exépla. Puer enim, ut nudos operíret, própřiis véstibus non semel seípsum éxuit; adoléscens, post patris óbitum univérsam hereditátem egénis virgínibus aléndis dicávit. Cum, theologiæ cursu confécto, divíno instínctu, Eremitárum sancti Augustíni institútum ampléxus es-

set, virtútibus ómnibus ornátus, caritáte præsertim erga páuperes et peccatóres excélluit, quos e vitiórum cœno edúcere satégit. Præcípue vero eius misericórdia elúxit, cum, ad regéndam Valéntinam ecclésiám ex obediéntia vocátus, vigilantíssimi pastóris vices explévit et amplos ecclésiæ réditus in egénos dispérsit, ne léctulo quidem sibi relicto. Obdormívit in Dómino, sexto idus septémbris, annos natus octo supra sexagínta.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Justus ut palma florébit.
 R̄. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

DEUS, pro cuius nómine beátus Landelínus martyr occúbuit: præsta quæsumus; ut ipsíus exémplo ánimas nostras in paciéntia possidéntes, coronári cum ipso mereámur in cælis. (Per Dóminum.)

Et fit Com. S. Thomæ de Villanova:

Ant. Eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésiá sanctórum.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̄. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

DEUS, qui beátum Thomam Pontificem insígnis in páuperes misericórdiæ virtúte decorásti: quæsumus; ut, ejus intercessióne, in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benignus effúndas. (Per Dóminum.)

Et post Commemorationem Feriæ in Quatuor Temporibus (præmissa in urbe Friburgensi Commemoratione Octavæ, ut supra) fit Com. Ss. Maurítii et Socior. Mm.:

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliôres estis vos.

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.
 R̄. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

ANNUE, quæsumus, omnípotens Deus: ut sanctórum Máryrum tuórum Maurítii et So-

ciórum eius nos lætíficet festíva solémnitas; ut, quorum suffrágiis nítimur, eórum natalíciis gloriémur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Ad Magnif. Ant. Qui vult venire post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Ÿ. Justus ut **et Oratio** Deus, pro cuius, **ut supra.**

Et fit Com. sequentis:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **Ŕ.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Lini Mártiris tui atque Pontíficis ánnua solemnitate lætíficas: concede propítius; ut cuius natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. (Per Dóminum.)

Deinde Com. S. Thomæ de Vil-

lanova:

Ant. Dispérsit dedit paupéribus: justítia ejus manet in sáeculum sáeculi.

Ÿ. Justum dedúxit **et Oratio** Deus, qui beátum, **ut supra.**

Postea (præmissa in urbe Friburgensi Com. Octavæ, ut supra) Com. S. Theclæ Virg. et Mart.:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Ÿ. Spécie tua et pulchritúdine tua. **Ŕ.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio

DEUS, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui beátæ Theclæ Virginitis et Mártiris tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitate lætémur, et tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Die 24 Septembris

In urbe Friburgensi:

In Octava Ss. Lamberti

Episcopi et Alexandri

Martyrum Duplex majus

Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occur-

renti Hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III assignantur propriæ.

☩. Lætámini in Dómino, et exultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sáanguine Agni.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dómine, beatórum Mártyrum tuórum Lambéрти et Alexándri solemnítatibus gloriári: ut eórum semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

☩. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, qui nos, *ut supra.*

Deinde **Commemoratio** B. Mariæ Virg. de Mercede (duplex majus): **Ant.** Sancta María, succúre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvени pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

☩. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. **R.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio

DEUS, qui per gloriosíssimam Fílii tui Matrem, ad liberándos Christi fidéles a potestáte paganórum nova Ecclésiám tuam prole amplificáre dignátus es: præsta, quæsumus; ut, quam pie venerámur tanti operis institútricem, ejus páriter méritis et intercessióne, a peccátis ómnibus et captivitáte dáemonis liberémur. Per eúndem Dóminum.

In II Nocturno Lectiones: Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi: Nemo est, qui nésciat, *ut in Comuni plurim. Mm. 2 loco.*

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum
Lucam

Lectio vii Cap. 21,9-19

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audieritis praelia, et seditiões, nolite terri: oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi

Sermo 14 Lib. 50 Homil.

DOMINUS noster Jesus Christus testibus idest martyribus suis, pro humana fragilitate sollicitis, ne forte eum confitendo atque moriendo perirent, magnam securitatem dedit, dicens: Capillus de capite vestro non peribit. Times ergo ne pereas, cujus capillus non peribit? Si sic custodiuntur superflua tua, in quanta securitate est anima tua? Non perit capillus, qui cum tondetur, non sentis; et perit anima, per quam sentis? Sane multa dura eos passuros esse prædixit, ut prædicendo faceret paratiōres, dicerentque illi: Parat-

tum cor meum.

R. Propter testamentum Domini, et leges paternas, Sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. **Ps.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. **Quia.**

Lectio viii

QUID est: Paratum cor meum; nisi, Parata voluntas mea? Paratam ergo habent martyres voluntatem in martyrio, sed præparatur voluntas a Domino. Illis autem in malis duris atque asperis futuris commemorans adjecit: In patientia vestra possidebitis animas vestras. In vestra patientia, inquit: non enim esset patientia tua, si non ibi esset et voluntas tua. In vestra patientia: sed unde vestra? Nostrum est, quod a nobis habetur; nostrum est, et quod nobis donatur.

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: * Mercedem laboris ego reddam vobis. **Ps.** Venite, benedicti Patris mei, percipite regnum. **Mercedem. Gloria Patri. Mercedem.**

Pro B. Maria V. de Mercede:

Lectio ix

Quo tēpore innumeri fidēles sub immani servitute, cum periculo christianæ fidei abjurandæ, amittendæ salutis æternæ, infeliciter detinebantur, beata Virgo Maria, sancto Petro Nolasco, beato Raymundo de Pēñafort et Jacobo Aragoniæ regi noctu apparens, acceptissimum sibi ac unigénito suo Filio fore dixit, si suum in honorem institueretur ordo religiosorum, quibus cura incumberet captivos e Turcārum tyrānnide liberāndi. Quare, collātis inter se consiliis et consentiētibz animis, in honorem ejusdem Virginis Matris ordinem institūere aggressi sunt, sub invocatiōne sanctæ Mariæ de Mercēde redemptiōnis captivorum, sodālibz quarto voto astrictis manēndi in pignus sub paganorum potestate, si pro Christianorum liberatiōne opus esset. Quibus rex ipse arma sua régia in pectore deferre concessit, et a Gregório nono illud tam præcellentis caritatis institutum

confirmāndum curāvit. Ut autem tantī beneficii et institutiōnis, dēbitæ Deo et Virgini Matri referantur gratiæ, Sedes apostolica hanc peculiārem festivitatem celebrari indulsit.

Te Deum laudāmus.

AD LAUDES

Ÿ. Exsultābunt Sancti in glória.

℞. Lætābuntur in cubilibz suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capilli capitis * omnes numerāti sunt : nolite timere : multis passēribz meliōres estis vos.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dōmine, beatōrum Mārtirum tuōrum Lamberti et Alexandri solemnitatibus gloriāri: ut eōrum semper et patrociniis sublevēmur, et fidem cōgrua devotiōne sectēmur. Per Dōminum.

Et fit Com. B. Mariæ Virg. de Mercede:

Ant. Beata es, Maria, quæ credidisti: perficiētur in te, quæ dicta sunt tibi a Dōmino, allelūja.

Ÿ. Diffūsa est grātia in labiis tuis. ℞. Propterea benedixit te Deus in ætēnum.

Oratio

DEUS, qui per gloriosissimam Fílii tui Matrem, ad liberandos Christi fidéles a potestáte paganórum nova Ecclésiám tuam prole amplificáre dignátus es: præsta, quæsumus; ut, quam pie venerámur tanti operis institutricem, ejus páriter méritis et intercessióne, a peccátis ómnibus et captivitate dáemonis liberémur. Per eúndem Dóminum.

IN II VESPERIS

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et quia pro ejus amóre ságuinem suum fuderunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

☩. Exsultábunt Sancti.

Et fit Com. B. Mariæ Virg. de Mercede:

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus.

☩. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. **Ř.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio Deus, qui per, **ut supra.**

Die 28 Septembris

S. Liobæ **Virginis****Duplex**

☩. Spécie tua et pulchritúdine tua. **Ř.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

EXÁUDI nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Liobæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et quia pro ejus amóre ságuinem suum fuderunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

☩. Exsultábunt Sancti in glória.

Ř. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus,

a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur.

Deinde Com. S. Wenceslai Ducis, Mart. (semiduplex):

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **Ř.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DEUS, qui beátum Wencesláu per martýrii palmam a terréno principátu ad cæléstem glóriam transtulisti: ejus précibus nos ab omni adversitate custódi; et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

LIÓBA, sancti Bonifátii Epíscopi et Mártiris Germanórum Apóstoli consanguínea, in Anglia paréntibus ætáte jam provéc-tis nata, Tettæ insignis sanc-

timóniæ vírgini educánda ac divínis stúdiis imbuénda tráditur. Eo témpore, quo cæléstis vitæ stúdiis Líoba in monastério Winburnénsi in Anglia flóruit, sanctus Bonifátius, in Germánia fidem Christi felicíssimo cum événtu prædicans, legátos cum epístolis diréxit in pátriam ad Tet-tam Abbatíssam déprecans, ut ad auxílium legatiónis a Sede apostólica sibi injúntæ, transmitteret hanc Líobam vírginem, fama sanctitátis, doctrínæ et virtútum per longínqua terrárum spátia celebrátam; quam cum advenísset, vir Dei summa cum veneratióne suscepit, ac spiriálem vírginum matrem esse decrevit; quaprópter illam monastérii in loco, qui vocátur Episcópium ad Túberam, a se erécti Abbatíssam constituit, ubi non parvus ancil-lárum Dei número colléctus est, quæ ad exémpplar beátæ magistræ cæléstis disciplínæ stúdiis instituebántur.

Ř. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.

Ÿ. Spécie tua et pulchritúdine

tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v

ERAT Líoba magnárum virtútum fémina, quæ omni fervóre conténdit, ut semetípsam Deo irreprehensibilem exhibéret et cunctis sibi obtemperántibus in verbo et conversatióne forma salutis exsisteret. Omnibus sine personárum acceptiÓne se affábilem ac benévola exhibuit. Erat aspéctu angélica, sermÓne jucúnda, ingénio clara, consílio próvida, spe patientíssima, caritáte profúsa. Et cum lætam semper fáciem præférret, numquam hilaritáte nímia resóluta est in risum. Cibos autem et potum, cum áliis summa humanitát exhibéret, ipsa parcíssime sumpsit. LectiÓni sacræ tanta diligéntia incúbuit, ut nisi oratiÓni vacáret, aut aliménto vel somno corpúsculum reficeret, numquam divína página de mánibus ejus abscéderet. Plúribus miráculis Dóminus ancillæ suæ sanctitátem vóluit esse testatam; nam moniális vírginis diri críminis accusátæ innocéntiam sancta

Líoba prodigiÓse manifestári a Deo ímpetrat, exstínguit incéndium, sedat tempestátem invocatiÓne sanctíssimæ Dei Genitricis, cœnóbii sui mónacham hæmorrhoidáli morbo laborántem et morti jam próximam sanat.

R. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi

BEÁTA autem virgo Líoba non terram hereditáre cúpiens sed cælum, ad finem cristiánæ perfectiÓnis ferventíssime tendébat. Quare disseminábatur de ea semper et ubíque fama laudábilis, et odóre sanctitátis ac sapiéntiæ cunctórum in se traxit amórem. Erat enim ómnibus, qui eam nóverant, et ipsis quoque régibus honorábilis. Nam Pipínus rex Francórum et filii ejus omni eam veneratiÓne coluérunt; ac præcípuè Cárolus, qui religiÓsam Dei vírginem ad se frequénter invitátam magna cum reveréntia suscépit et dig-

nis munéribus honorávit. Sic et regína Hildegárdis puro eam venerabátur afféctu voluítque, ut asídue secum manéret; sed Líoba ut venéni póculum palatínium detestabátur tumúltum. Et quia erat in Scriptúris eruditíssima atque in consílio prudentíssima, nonnúnquam et ipsi Epíscopi verbum vitæ cum ea conferébat et institúta ecclesiástica sæpe tractábant. Tandem beáta Líoba, cum plúrimas ánimas sanctitátis suæ exémples Dómino lucráta in omni ferme Germánia signórum glória et doctrínæ fama coruscáret, accépto Córporis et Sánguinis Christi viático, in pace quiévit quarto Kaléndas Octóbris, anno salutis septingentésimo septuagésimo nono. Corpus vero illíus honorífice ad Fuldénse coenóbium translátum, in Ecclésia sancti Epíscopi et Mártyris Bonifáccii dignis cum láudibus tumulátum, ibídem miráculis cláruit.

℞. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus; * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. **℣.** Spécie tua et pulchritúdine tua; inténde, próspere procéde, et

regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In III Nocturno Lectiones de Homilia in Evingel. Símile erit, ut in Comuni Virg. 1 loco.

Pro S. Wenceslao:

Lectio ix

WENCESLÁUS, Bohémíæ dux, Wratisláo patre Christiáno, Drahomíra matre gentíli natus, ab ávia Ludmílla fémina sanctíssima pie educátus, omni virtútum género insígnis, summo stúdio virginitátem per omnem vitam servávit illibátam. Mater, per nefáriam Ludmíllæ necem regni administratiónem assecúta, ímpie cum iunióre filio Bolesláo vivens, concitávit in se prócerum indignatiónem; quare, ímpii regíminis pertæsi, utriúsque excússo iugo, Wencesláu in urbe Pragénsi regem salutárunt. Qui regnum pietáte magis quam império gubernávit, in egénis et afflíctis sublevándis solers et assíduus. Summa religióne sacerdotés venerátus, suis ipse mánibus tríticum serébat et vinum exprimébat, in Missæ sacrificio adhibénda. Cum vero ab imperátore régiis insíg-

nibus decorátus fuisset, ab ímpio fratre, matris suásu, orans in ecclésia interféctus est. Sanguis eius per paríetes aspérsus adhuc conspícitur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R̄. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

EXÁUDI nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Líobæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. S. Wenceslai:

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Ÿ. Justus ut palma florébit.

R̄. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

DEUS, qui beátum Wencesláum per martýrii palmam a terréno principátu ad cælestem glóriam transtulisti: ejus précibus nos ab omni adversitaté custódi; et ejúsdem tribue gaudére consórtio. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Com. præcedentis tantum:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Ÿ. Diffúsa est. et Oratio Exáudi nos, ut supra.

FESTA OCTOBRIS

Die 15 Octobris

In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis:

S. Teresiæ **Virginis**
Duplex

Ut in Breviario hac die.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis, ut infra.

EADEM DIE 15 OCTOBRIS
IN ECCLESIIS CONSECRATIS:

In Dedicatione propriæ Ecclesiæ

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA COMMUNI

Omnia de Communi Dedicationis
Ecclesiæ.

Ad Laudes tantum fit Com. S. Tere-
siæ Virg.:

Ant. Símile est regnum cælórum
hómini negotiatóri quærénti
bonas margarítas: invénta una
pretiósá, dedit ómnia sua, et com-
parávit eam.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. **℞.** Proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Oratio

EXÁUDI nos, Deus, salutáris
noster: ut, sicut de beátæ
Terésíæ Vírginis tuæ festivitáte
gaudémus; ita cæléstis eius doc-
trínæ pábulo nutriámur, et piæ
devotiónis erudiámur afféctu. Per
Dóminum nostrum.

In II Vesperis Com. sequentis ut in-
fra.

In Ecclesiis consecratis:

Pro Commemoratione Octavæ

IN I VESPERIS

Ant. Sanctificávit Dóminus
tabernáculum suum: quia hæc est
domus Dei, in qua invocábitur
nomen ejus, de quo scriptum est:
Et erit nomen meum ibi, dicit
Dóminus.

Ÿ. Hæc est domus Dómini fir-
miter ædificáta. **℞.** Bene fundáta
est supra firmam petram.

Oratio

DEUS, qui nobis per síngulos
annos hujus sancti templi tui
consecratiónis réparas diem, et
sacris semper mystériis repræsén-
tas incólumes: exáudi preces
pópuli tui, et præsta; ut quisquis
hoc templum benefícia petitúrus
ingréditur, cuncta se impetrásse
lætétur. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. Zachæe, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinans descendit, et suscepit illum gaudens in domum suam. Hodie huic domui salus a Deo facta est, allelúja.

℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata. **℞.** Bene fundata est supra firmam petram.

IN II VESPERIS

Ant. O quam metuendus est locus iste: vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo. **℞.** In longitudinem dierum.

Die 16 Octobris

S. Galli **Abbatis**
Duplex

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. **℞.** Stulam gloriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.

Oratio

INTERCESSIO nos, quæsumus Domine, beati Galli Abbatis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis fit Com. S. Teresiæ Virg.

Ant. Veni, Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis. **℞.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio Exáudi nos, **ut supra.**

Et fit Com. S. Hedwigis.

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritudine tua. **℞.** Inténde, prospere procéde, et regna.

DEUS, qui beatam Hedwígem a sæculi pompa ad húmílem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti: concéde; ut eius méritis et exémplo discámus per-

itúras mundi calcáre delicias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre: Qui vivis.

In II Nocturno

Lectio iv

ALLUS Abbas nobílibus apud Scotos natálibus ortus, in Hibérnia in monastério Benchor adolescentulus vitam páuperum cum elegisset, humilitáti et obediéntiæ perfectæque subjectiáni semper stúduit. Deínde vero cum non morum tantum, sed et ingénii laude ac sanctárum Scripturárum sciéntia usúque appríme floréret, sacérdos Dei unctus, prædicánde Evangélii causa abbatem Columbánum secútus in Británniam ín deque Gálliam trajécit, ubi Sigebérta regis voluntáte Luxovíßensem solitúdinem dum incóleret, ad Christi fidem complúres, multos étiam ad monásticæ vitæ institúta permóvit. Sed cum regis Theodoríci concubinátum redargúere Columbánus abbas non desísteret, Brunichíldis regínæ instíntu Luxóvio pul-

sus, accépta a Theodebérto Austrasianórum rege potestáte, in Alamánia ad lacum Turicínium primum, deínde vero apud Brigántium óppidum, reconciliáto sanctæ Auréliæ templo, consédit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

VERUM quóniam Gallus idololatriæ scelus ubique convellébat, fana ac simulácula dissipábat, gentílium ódia concitávit. Quibus étiam cedéndum ratus ColumbánuS, in Itáliam ipse ad Agilúlfum Longobardórum regem proféctus, Gallum fébribus déténtum una cum Magnoáldo et Theodóro mónachis in Alamánia relíquit. Gallus vero sexagésimum quintum círciter annum agens mox ut conváluit, érémmum cum jam dictis discíplulis ingræssus, triduáno eam jejúnio,

oratióibus ac lácrimis consecrávit, et monastérium cóndidit. In quo plures fratres monásticis disciplínis divinarúmque Scripturárum intelligéntia imbuit, gentes circumpósitas Jesu Christi fidem sectári dócuit. Corpus suum inédia, frígore, cilicio dénique et caténa castigávit, ita secréto ut de caténa ejus áerea cilicióve, quibus ad hujusmodi exercítia utebátur, nec discipuli ejus, dum víveret, rescírent. Fridibúrgam Alamánniæ ducis filiam, Sigebérta regis sponsam, a sævíssimo dæmónio cum liberásset, ducis opulentíssima dona ómnia commínuit, et apud Arbónam in páuperes erogávit. Episcopátum Constantiensem, Abbatíam Luxoviensem suscipere recusávit. Columbánum in Itália vitæ múnere sanctíssime perfúntum, per visiónem in Alamánnia præcognóvit.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **℣.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

DÉNIQUE cum pópulos multos ab idolórum cultúra avocásset, ipsóque die sancti Michaélis Archángeli apud Arbónam post Missárum solémnia Evangélium prædicásset, febre in jam dicto óppido íterum corréptus, circa annum Dómini sexcentésimum quadragésimum sextum, Theodóri Papæ primi quartum, ætátis suæ anno nonagésimo quinto, die vero décimo séptimo ante Kaléndas Novémbris inter discipulórum manus exspirávit. Sed cum illic nullo modo potuísset humári, indomitórum equórum ductu, ardéntibus contínuo ad fèretrum céreis, in sacram erémum perlátus, in oratório suo Joánnis epíscopi Constantiënsis, sui olim discipuli, fratrumque mánibus sepúltus, miraculis cláruit.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **℣.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et

pervénit ad cæléstia regna. **Q**uia.
Glória Patri. **Q**uia.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secúndum
Matthæum

Lectio vii **Cap. 19, 27-29**

IN illo témpore: Dixit Petrus
ad Jesum: Ecce nos reliquimus
omnia, et secúti sumus te: quid
ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Petri Damiáni

Sermo de S. Benedicto

QUID ait: Ecce nos
reliquimus omnia,
et secúti sumus te?

Solémne verbum, magna promís-
sio, opus sanctum dignum bene-
dictióne, relínquere omnia et
sequi Christum. Hæc sunt
verba voluntáriæ persuasória
paupertátis, quæ monastéria
genuérunt, quæ claustra mó-
nachis, anachorétis silvas coiós-
sius replevérunt. Hæc enim
sunt, de quibus psallit ecclésia:
Propter verba labiórum tuórum
ego custodívi vias duras, percep-
túra réquiem pro labóre, pro pau-

peraté divítias, pro tribulatióne
mercédem.

R. Iste est, qui ante Deum mag-
nas virtútes operátus est, et om-
nis terra doctrína ejus repléta est:
* Ipse intercédát pro peccátis óm-
nium populórum. **V.** Iste est, qui
contémpsit vitam mundi, et per-
vénit ad cæléstia regna. **I**pse.

Lectio viii

ECCE, ínquit, nos reliquimus
omnia, non solum facultátes
mundi, sed et ánimi quoque cu-
píditátes. Neque enim relínquit
omnia, qui retínuit vel se íp-
sum; immo vero nihil prodest,
sine seípso cétera reliquísse:
quandóquidem nullum áliud
onus est grávius hómíni quam
homo ipse. Quis enim tyrán-
nus crudélio, quæ sævior potés-
tas hómíni, quam hómínis ipsíus
volúntas? Numquam sub ea re-
quiescere, numquam sedére licet:
et quo ámplius te ad obediéndum
sibi nóverit fatigári, eo magis ur-
get, ínstigat et ónerat pietátis ím-
memor, misericórdiam nésciens.

R. Sint lumbi vestri præcínti,
et lucérnæ ardéntes in mánibus

vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Ÿ.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Pro S. Hedwigi:

Lectio ix

HEDWÍGIS, régiis clara natálibus, sanctæ Elisabeth, filiæ regis Hungáriæ matértera, duodénnis Henrico Polóniæ ducis núptui tráditá, prolem inde susceptám in Dei timóre erudívit. Ut autem commódius Deo vacáret, ex pari voto et consénsu unánimi, ad separatiónem thori virum indúxit. Quo defúncto, ipsa in monastério Trebnicénsi Cisterciensem sumpsit hábitum; in eoque, contemplatióni inténta, divínis Officiis et Missárum solénniis assídua assistere in deliciis hábuit. Sublimióribus florens virtútibus, arc-tíssima pœniténtia, consiliórum gravitate animíque candóre, in exímium religiósæ pietátis evásit exémplum. Omnibus se ultro subícere atque vilióra múnia subíre,

paupéribus étiam flexu genu ministráre, leprosórum pedes ablúere et osculári, ipsi familiáre erat. Mira eius patiéntia animíque constántia, præcípue in morte Henrici, ducis Silésiæ, sui filii in bello a Tártaris cæsi, enítuit. Miraculórum glória, præcípue post óbitum, claram, Clemens quartus Sanctórum número eam adscripsit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Et fit Com. S. Hedwigis.

Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **℞.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

DEUS, qui beátam Hedwígem a sæculi pompa ad húmilem

tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti: concéde; ut eius méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delicias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre: Qui vivis.

In Ecclesiis consecratis fit Com. Octavæ, ut supra.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis et S. Hedwigis: Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̄. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

INTERCÉSSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Galli Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ÿ. Diffúsa est et Oratio Deus, qui, ut supra.

In Ecclesiis consecratis fit Com. Octavæ, ut supra.

Die 20 Octobris

S. Wendelini **Abbatis**

Duplex

*Ad Magnif. Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui ædificávit domum suam supra petram.*

*Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R̄. Stolum glóriæ ín-
duid eum.*

Oratio

INTERCÉSSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Wendelini Abbátis comméndet: ut quod nóstris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̄. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

DEUS, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis peniténtiæ et altíssimæ contempliónis múnere illustráre dignátus es: da nobis, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius cælestia capiámus. (Per Dóminum.)

Deinde Com. S. Joannis Cantii Conf.

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

Ÿ. Os justí meditábitur sapiéntiam. **Ř.** Et lingua ejus loquétur júdicium.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus: ut, sancti Joánnis Confessoris exémplo in sciéntia Sanctorum proficiétes, atque áliis misericórdiam exhibétes; ejus méritis, indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum.

Postea in Ecclesiis consecratis Commemoratio Octavæ, ut supra.

In II Nocturno

Lectio iv

WENDELÍNUS (qui et Wendalínus) natióne Scotus et régia (ut ferunt) orígine procreátus, cum humilitátem cristiánam in abjécta vita natálium splendóri præferret, patris digréssus solo ad illam Trevirórum regiónem pervénit, quam nunc sancti Wen-

delíni (ut ab illo nuncupátur) óppidum tenet: ubi sese viro nóbili in servitútem últimam subúlci addíxit, in qua cúltoi divíno sacræque religiónis exercítiis inter pervigília, inediámque et assíduas noctu diúque productas obsecratiónes, magna sanctitátis fama vacávit, cum omne, quod a labóre suppetébat ótium, ad Dei laudes precandíque stúdiúm converteret.

Ř. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérrnam.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v

VERUM postrémo perfectiórís vitæ sub aliórum disciplína transigéndæ amóre inflammátus, in Tholojénse cænóbium concéssit, ubi latiórem nactus in aliórum consórtio et sub aliórum império humilitátis exercéndæ campum, quæ seórsim meditátus erat abjectiónis exémpa, in societáte aliórum usu exercitióque confirmávit. In superioriibus Dei per-

sónam auctoritatémque revéritus, mandáta imperántium ceu divínam voluntátem amplectebátur; æquálibus ad ómnia caritátis officia promptíssimus; nulli non demísse insérviens prætérquam córpori próprio, quod insígni abstinéntia macerábat.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

HIS aliisque virtútum exercítiis ad mortem suque déditus, Abbátis múnere monastério invítus præfícutur, in quo non domésticis tantum, verum et extérnis insígni sanctitátis poinióne venerándus appáruit. Quo factum est, at postquam duodécimo Kaléndas Novémbris e vivis sublátus est, in ejus memóriam et honórem óppidum, hodiédum suo nómine insignítum, cum illústri Basílica eo loco extruerétur, quo corpus Sancti Nonis Júlii translátum est. Quod insígni olim miraculórum frequéntia, et pópuli un-

dequaque religiónis grátia eódem conflúentis multítudine celebrátum fuit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **Ÿ.** Iste est, qui contépsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Homilia in natali S. Benedicti

DUO sunt órdines electórum in iudicio futúri: unus iudicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunť ómnia et secúti sunt illum: álius iudican-dórum a Dómino, qui non quidem

omnia sua páriter reliquerunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidianas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditóri sunt in iudicio: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **℣.** Iste est, qui contépsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ipse.**

Lectio viii

SED et reprobórum duos ibi futúros órdenes Dómino naránte compérimus: unum eórum, qui fidei cristiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in iudicio testátur: Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscep-

tam per apostásiam deseruére, de quibus dicit: Qui autem non credit, jam iudicátus est; quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℞. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **℣.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Pro S. Joanne Cantio:

Lectio ix

JOÁNNES, in óppido Kenty Cracoviénsis diocécis, a quo Cántii cognómen duxit, Stanisláo et Anna piis et honéstis paréntibus natus, morum suavitate et innocéntia, ab ipsa infántia spem fecit máximæ virtútis. Sacerdos factus, stúdiium auxit cristiánæ perfectiόνis. Ilkusiensem paróchiam annis áliquot egrégie administrávit. Quidquid témporis a stúdio supérerat, partim salúti proximórum sacris præsertim conciónibus curándæ, partim oratióni dábat. Quater ad Apostolórum límina, pedes et viária

onustus sarcina, venit, tum ut Sedem apostolicam honoraret, tum, ut sui (sic enim aiébat) purgatorii pœnas expósita illic cotidie peccatorum vénia redimeret. Virgínalem pudicitiam vigilantissime custodivit, et ante óbitum per annos triginta circiter et quinque ab esu cárnium abstínuit. Prídie Nativitátis Christi volávit in cœlum. A Cleménte Papa décimo tértio fastis Sanctórum adscríptus, inter primários Polóniæ ac Lithuániæ patrónos cólitur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

☩. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

INTERCÉSSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Wendelíni Abbátis comméndet: ut quod nóstris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per

Dóminum.

Et fit Com. S. Joannis Cantii:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

☩. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ índuit eum.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus: ut, sancti Joánnis Confessoris exémplo in sciéntia Sanctórum proficiétes, atque áliis misericórdiam exhibétes; ejus méritis, indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum.

Deinde in Ecclesiis consecratis Com. Octavæ, ut supra.

IN II VESPERIS

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

☩. Justum dedúxit, **et Oratio** Intercéssio nos, **ut supra.**

Et fit, in Ecclesiis Cathedrali et non consecratis, Com. sequentis:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ ín-
duit eum.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Hilariónis Abbátis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiões imitémur. (Per Dóminum.)

Deinde Com. S. Joannis Cantii:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Ÿ. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio Da, quæsumus, ut supra.

Postea Com. Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mm.:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Ÿ. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum Ursulæ et Sociárum eius pal-

mas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non pössumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

In Ecclesiis consecratis Com. sequentis diei infra Octavam (Ant. et Ÿ. e I Vesperis) ut supra.

Deinde Com. S. Joannis Cantii:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ ín-
duit eum.

Oratio Da, quæsumus, ut supra.

Postea Com. S. Hilarionis Abbatis:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Ÿ. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio Deus, qui nos, ut supra.

Denique Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mm., ut supra.

Die 21 Octobris
De VII die infra Octav.

Dedicationis propriæ

Ecclesiæ **Semiduplex**

**Omnia de Psalterio et Communi,
juxta Rubricas.**

Pro S. Hilarione:

Lectio ix

HILARION, ortus Tabáthæ in Palæstina ex paréntibus infidelibus, Alexandríam missus studiórum causa, ibi morum et ingenii laude flóruit; ac, Jesu Christi suscepta religióne, in fide et caritate mirábiliter profecit. Frequens enim erat in ecclésia, assiduus in jejúnio et oratióne; omnes voluptátum illécebras et terrenárum rerum cupiditates contemnebat. Cum autem Antonii nomen in Ægypto celeberrimum esset, ejus vidéndi studio in solitúdinem conténdit; apud quem duobus mensibus omnem ejus vitæ ratióne didicit. Domum reversus, mórtuis paréntibus, facultates suas paupéribus dilargitus est; necdum quintum décimum annum egréssus, rediit in solitúdinem, ubi, exstructa exígua casa, quæ vix ipsum cáperet, humi cubábat. Nec vero saccum, quo semel amíctus

est, umquam aut lavit aut mutávit, cum supervacáneum esse diceret, mundítias in cilício quærere. In sanctárum Litterárum lectióne et meditatióne multus erat. Paucas ficus et succum herbárum ad victum adhibebat; nec illis ante solis occásum vescebátur. Continéntia et humilitate fuit incredibili. Quibus aliisque virtútibus varias horribilesque tentatiónes diaboli superávit, et innumerábiles dæmones in multis orbis terræ partibus ex hóminum corpóribus ejécit. Qui, octogesimum annum agens, multis ædificátis monastériis, et clarus miraculis, in morbum incidit; cujus vi cum extremo pene spírítu conflictarétur, dicebat: Egrederere, quid times? egredere, ánima mea, quid dubitas? septuagínta prope annis servísti Christo, et mortem times? Quibus in verbis spírítum exhalávit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. S. Hilarionis:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

☩. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

INTERCÉSSIO nos, quæsumus, Dómine, beáti Hilariónis Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, eius patrocínio assequámur. (Per Dóminum.)

Deinde Com. Ss. Ursulæ et Soc.

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

☩. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum Ursulæ et Sociárum eius palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquijs. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis S. Hilarionis Abbatis simplex, ut

in Breviario.

Die 22 Octobris

In Octava Dedicacionis
propriæ Ecclesiæ **Duplex**
majus

Omnia de Psalterio et Communi,
juxta Rubricas.

Quando dies Octava occurrerit in Dominica, Sabbato in I Vesperis Dominicæ, Commemoratio Octavæ faciendá est per Ant. et ☩. e II Vesperis.

Pro utentibus Breviario antiquo Lectiones III Nocturni e Feria IV infra Octavam.

In Eccles. Cathedrali et non consecratis hac die agitur de Feria currenti.

FESTA NOVEMBRIS

Die 3 Novembris

S. Pirmini **Episcopi et**
Confessoris Duplex

Quodsi hoc Festum occurrerit in Feria secunda, de eo nihil fit, quia celebratur Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum.

☩. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ ín-

duit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Pontifex, * et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dominum.

Oratio

DEUS, qui in corde sancti Pirmini Confessoris tui atque Pontificis ignem tui amoris accendisti: da, ut eodem caritatis ardore ab omni labe peccati mundemur. Per Dominum.

Et fit Com. Octavæ Omnium Sanctorum:

Ant. Angeli, Archangeli, Throni et Dominationes, Principatus et Potestates, Virtutes caelorum, Cherubim atque Seraphim, Patriarchæ et Prophetæ, sancti legis Doctores, Apostoli, omnes Christi Martyres, sancti Confessores, Virgines Domini, Anachoritæ, Sanctique omnes, intercédite pro nobis.

℣. Lætâmini in Domino et exultate, justi. **℞.** Et gloriâmini, omnes recti corde.

Oratio

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctorum tuorum mérita sub una

tribuísti celebritate venerari: quæsumus; ut desideratam nobis tuæ propitiatiónis abundantiam, multiplicatis intercessóribus, largiáris. Per Dominum.

In II Nocturno

Lectio iv

E pátria, ortu et juvenili ætate sancti Pirmini nihil omnino nóscimus.

Pro certo vero scimus sanctum virum a Deo suscitatum fuisse ad instaurandam in plurimis monasteriis collapsam disciplinam, novaque cœnobia tuendæ promovendæque evangélicæ perfectiônis grátia instituenda. Episcopáli unctiône insignitus, a nobili quodam viro ad veram fidem propagandam prope Rhenum vocatus, primo limina Apostolorum petiit, ut a Summo Pontífice ad regiônis illius populos mitteretur. Roma regressus Galliæ episcopus in sýnodum tunc congregatos ádiit, ipsis obtentam verbi divini prædicandi potestatem nuntiaturus, et ab eis etiam in eorum diocésibus fidem et sanctitatem verbo suo pro-

movéndi licéntiam impetráturus. A quibus benigníssime excéptus, Helvétiam proféctus est, ibíque sicut et in Suévia, Bavária, Francónia et Palatinátu verbum Dei cum máximo succéssu nuntiávit, multósque non solum ad fidem et sanctitátem, sed ad arctam quidem perfectiónis evangélicæ exercitiónem perdúxit. Ideo favénte semper nóbili viro, qui eum vocáverat, insígne in insula Augia prope Constántiam in finibus Suéviæ cœnóbium cón-didit, quod deinde Dives-Augia fuit vocátum.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

ATheobáldo Suéviæ duce propter amicitiam Cároli Martélli Francórum Príncipis, qua gaudébat, cœnóbio suo pulsus, sibi in gubérnio monastérii sanctum et sapiéntem Heddónem, qui póstea ad pontificiam sedem Argentinensem fuit evéctus, suffécit

et in Alsátiam proféctus est. Ibi ab Eberhádo, Adalbérti Alsátix ducis filio, ad quem usque Pirmíni fama pervénerat, vocátus ipso suadénte in domíniis ejus áliud illústre Murbacénsē cœnóbium fundávit, quod póstea Eberhárdus líberis orbátus própriis suis bonis consentiéntibus uxóre Emeltrúde et fratre Luitfrído Alsátix duce, ditávit.

℞. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

IGNE divínæ caritátis consúmp-tus, glóriæ Dei et evangélicæ perfectiónis stúdio elátus, nullam sibi dabat réquiem. Transácto in abbatía Murbacénsi anno uno, in sui locum monastério præfécit Románum, et abbatías diocésis Argentinénsis multásque álias longe latéque reformávit, nullis médiis usus nisi jejúniis aliisque carnis castigatiónibus, oratióne, lácrimis et caritátis misericordiæque suávi unctióne.

Multa in Gállia, Germánia, Helvétia nova cœnobia erexit, inter quæ emínuit monastérium Hornbacénse in diœcési Meténsi, in quod sénio et labóribus fractus demum secéssit. Ibi innocens simul ac poénitens pie obdormívit in Dómino, tértio Nonas Novembris circa annum post Christum natum septingentésimum quinquagésimum quartum.

R̄. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **V̄.** Iste est, qui contépsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secúndum
Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis

Decl. de Evang. hujus verbis

ARBITROR verba lectiónis hujus ea esse, de quibus ad immortálem Sponsum a fínibus terræ clamat Ecclésia: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Hæc nempe sunt verba, quæ contéptum mundi in univérso mundo et voluntáriam persuasére homínibus paupertátem. Hæc sunt, quæ mónachis claustra replent, déserta anachorétis. Hæc inquam, sunt verba, quæ Ægýptum spóliant et óptima quæque ejus vasa dirípiunt. Hic sermo vivus et éfficax, convértens ánimas felíci æmulatione sanctitátis et veritátis promissione fidéli.

R̄. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V̄.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii

NAM et mundus transit et concupiscéntia ejus, et relínquere hæc magis expedit quam relínqui. Ecce inquit, reliquimus ómnia, et secúti sumus te; nimírum quia exsultávit ut gi-

gas ad curréndam viam, nec curréntem sequi póteras onerátus. Sed nec inútilis commutátio pro eo, qui super ómnia est, ómnia reliquísse; nam et simul cum eo donántur ómnia, et ubi apprehéndis eum, erit unus ipse ómnia in ómnibus, qui pro ipso ómnia reliquerunt. Omnia sane dixerim nec tantum possessiónes, sed étiam cupiditátes, et eas máxime.

℞. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **℣.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix

PLUS enim concupiscéntia mundi quam substántia nocet. Et hæc fugiendárum causa divitiárum præcípua est, quod aut vix aut numquam sine amóre váleant possidéri. Limósa síquidem et glutinósa nimis non modo extérior, verum étiam intérior substántia nostra vidétur, et fá-cile cor humánum ómnibus, quæ frequéntat, adhæret. Age ergo

qui relínquere univérta dispónis, te quoque inter relinquéndá numeráre meménto. Immo vero máxime et principáliter ábnega temetípsum, si delíberas sequi eum, qui exinanívit propter te semetípsum. Pone gravíssimam sárcinam, pone asináriam molam, terrénam molem; pone illa quinque non hóminum plane juga, sed boum, quæ tibi insipiénter emísti. Alióqui sequi sponsum et veníre ad núptias spirituáles, quinária hac pressus et opprés-sus córporis sensualitáte, non pó-teris; sed et si novíssime véneris et pulsáveris, mínime profécto aperiétur tibi, sed respondébitur de intus, quod non sit de bobus et ásinis ceterisque juméntis insip-iéntibus cura Deo.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

DEUS, qui in corde sancti Pirmini Confessóris tui atque Pontíficis ignem tui amoris accendísti: da, ut eódem caritátis ardóre ab omni labe peccáti mundémur. Per Dóminum.

Et fit Com. Octavæ Omnium Sanctorum:

Ant. Te gloriósus Apostolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exercítus, te omnes Sancti et elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.

Ŕ. Lætábúntur in cubílibus suis.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctorum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit

eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Ÿ. Justum dedúxit, *et Oratio* Deus, qui, *ut supra.*

Deinde Com. Octavæ Omnium Sanctorum:

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Ÿ. Exsultábunt sancti, *et Oratio* Omnípotens, *ut supra.*

Die 5 Novembris

Sacrarum Reliquiarum

quæ in Ecclesiis Diœcesis asservantur Duplex majus

Capitula, Hymni et reliqua, quæ de Psalterio Feriæ non sunt sumenda, dicuntur de Communi plurimorum Martyrum, præter sequentia.

Ÿ. Lætámini in Dómino et exsultáte, justí. *Ŕ.* Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine

Agni.

Oratio

AUGE in nobis, Dómine, resur-
rectionis fidem, qui in Sanc-
tórum tuórum reliquiis mirabilia
operáris: et fac nos immortalis
glóriæ participes, cujus in eórum
cinéribus pignora venerámur. Per
Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum: stolam glóriæ induit
eum, et ad portas paradísi coro-
návit eum.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per
vias rectas. **Ř.** Et osténdit illi reg-
num Dei.

Oratio

ECCLÉSIAM tuam, Dómine,
sancti Cároli Confessóris tui
atque Pontificis continúa pro-
tectione custódi: ut, sicut illum
pastoralis sollicitúdo gloriósum
réddidit; ita nos ejus intercessio
in tuo semper fáciat amóre fer-
véntes. (Per Dóminum.)

*Deinde Commemoratio Octavæ Om-
nium Sanctorum:*

Ant. O quam gloriósum est reg-
num in quo cum Christo gaudent

omnes Sancti, amícti stolis al-
bis sequúntur Agnum quocúmque
íerit.

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.

Ř. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne
Deus, qui nos ómnium Sanc-
tórum tuórum mérita sub una
tribuísti celebritáte venerári:
quæsumus; ut desiderátam nobis
tuæ propitiatiónis abundántiam,
multiplicátis intercessóribus,
largiáris. Per Dóminum.

*In I Nocturno Lectiones de Scriptura
occurrenti cum suis Responsoriis de
Tempore.*

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Joánnis
Damascéni de fide orthodoxa

Liber 4, cap. 15

Lectio iv

CHRISTUS Dóminus Sanc-
tórum reliquias ve-
lut salutáres fontes
præbuit, ex quibus plúrima ad
nos beneficia manant, suavis-
simúmque unguéntum prófluit.
Nec vero quisquam his fidem dé-

trahat. Nam si aqua in deserto ex dura et áspera rupe, atque ex ásini maxilla, ad sedándam Samsónis sitim, Deo ita volénte, prosíliit, cur incredibile videátur ex Mártyrum reliquiis unguéntum suáve scaturíre? Mínime certe iis, quibus Dei poténtia et honor, quo Sanctos suos áfficit, perspécta sunt et exploráta.

Ṛ. Sancti tui, Dómine, mirá-bile consecúti sunt iter, serviétes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra aparúit árida: et in Mari Rubro via sine impediménto. **Ṳ.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. **Terra.**

Lectio v

IN lege quidem, quisquis mórtuum tetígerat, immúndus censebátur. Hi verum in mórtuórum número mínime sunt habéndi. Ex quo enim ille qui ipsa Vita est, et vitæ Auctor, inter mórtuos deputátus est: eos qui cum spe resurrectiónis fidéque in ipsum obdormiérunt, nequáquam mórtuos appellámus. Qui enim

mórtuum corpus mirácula édere queat? Quanam ígitur ratióne, horum ópera dáemones expellúntur, morbi profligántur, ægróti sanántur, cæci visum recípiunt, leprósi mundántur, tentatiónes discutiúntur ac mæróres, omne dénique datum óptimum, iis qui fide non dúbia póstulant, per eos descéndit a Patre lúminum? Quid labóris non suscípias, ut patrónum nanciscáris, qui te mortáli regi offerat, et pro te ad eum verba fáciat? An non ígitur ii honorándi, qui totíus géneris humáni patróni sunt, Deoque pro nobis súpplíces preces ádhibent?

Ṛ. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. **Ṳ.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. **Ut.**

Lectio vi

HONORÁNDI certe: et quidem ita ut in eórum nómine templa Deo exstruámus, dona offerámus, memórias eórum colámus, atque in iis spirituáliter oblectémur: ea úti que lætítia, quæ illis arrídeat a quibus invitámur,

ne, dum demereri illos studemus, offendamus potius et irritemus. Quibus enim rebus Deus colitur, iisdem servi quoque ipsius oblectantur: quibus autem Deus offenditur, iisdem etiam milites offenduntur. Quocirca in psalmis et hymnis et canticis spiritualibus, in compunctione quoque, et egenorum miseratione, quibus et Deus potissimum colitur, nos qui fideles sumus, colere Sanctos oportet. Statuas eis, et imagines quae videantur, erigamus: immo virtutes eorum imitando hoc consequamur, ut vivae ipsorum statuae imaginisque evadamus.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum et pax est electis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. **Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium: Descendens Jesus, de Comuni plurimorum Martyrum 2 loco.

AD LAUDES

V. Exsultabunt Sancti in gloria.

R. Laetabuntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capilli capitis * omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

Oratio

AUGE in nobis, Domine, resurrectionis fidem, qui in Sanctorum tuorum reliquiis mirabilia operaris: et fac nos immortalis gloriae participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramur. Per Dominum.

Et fit Commemoatio Octavae Omnium Sanctorum

Ant. Te gloriosus Apostolorum chorus, te Prophetarum laudabilis numerus, te Martyrum candidatus laudat exercitus, te omnes Sancti et electi voce confitentur unanimes, beata Trinitas, unus Deus.

V. Laetamini in Domino et exultate, justi. **R.** Et gloriamini, omnes recti corde.

Oratio

OMNIPOTENS sempiternus Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una

tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.
 R̄. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et

quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Deinde Com. Octavæ Omnium Sanctorum:

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Ÿ. Lætámini, et Oratio Omnípotens, ut supra.

DIE 26 NOVEMBRIS

S. Conradi Episcopi Constant., Conf., Patroni primarii
 Archid.

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA COMMUNI

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R̄. Stolam glóriæ ín-
 duit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

SANCTI Pontíficis et Confessoris tui Conrádi solémnia celebrántes, te, Dómine, suppliciter obsecrámus: ut ipsum apud tuam cleméntiam sentiámus habére patrónum, quem nobis tua grátia providísti salutis æternæ mínistrum. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectiones Fidélis

sermo, **de eodem Communi.**

In II Nocturno

Lectio iv

CONRÁDUS Henríci cómitis Altorffénsis filius Nothíngo Constantiénsis episcopo puer septennis pie educándus litterisque erudiéndus tráditur. Quo magístro cum in sciéntia et christiánæ perfectiónis stúdio mirábiles fecisset progréssus, Constantiénsis ecclésiæ præpósitus primum créatur. Deínde Nothíngo defúncto ob doctrínam et morum íntegritátem episcopus commúnibus suffrágiis est designátus. Quod munus cum diu recusásset, sancti Udalríci episcopi Augustáni sibi amicíssimi rogátu et précibus victus post triduánum jejúnium suscepit.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

EPISCOPÁTUM magna cum

laude et sanctitátis opinióne administrávit. Religiónis causa ter ad sepúlchrum Dómini Hierosólymam pregrinátus est. Constantiam plúribus templis et ædificiis illustrávit. Duódecim páuperes extrúcto xenodochío aléndonos perpétuo curávit. Tribus templis sancti Joánnis, sancti Pauli et sancti Maurítii ædificátis proventúque ánnuo iis assignáto, Canonicórum étiam númerum ádditis reddítibus auxit.

℞. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

MULTIS virtútibus prædictus máxime oratiónis stúdiúm et jejúnii observántiam cóluit. Tanta ipsíus in Deum erat fidúcia, ut quodam die festo Paschæ perácta consecratióne aráneam in cálicem delápsam animadvértens, irreveréntiam sacrosáncti sánguínis Christi omnem pénitus vitatúrus, deglutíre non sit véri-

tus; quæ póstea ómnibus vidéntibus discumbénti ex ore, non sine admiratióne spectántium dénuo exívit. Sanctum Gebhár-dum adhuc púerum sibi post Gaminólphum in episcopátu successúrum prædixit, quam prædictiónem póstea evéntus comprobávit. Cumque Constantiénsi ecclésiæ quadragínta duóbus annis sanctíssime præfúisset, virtutum et miraculórum laude conspicuus obdormívit in Dómino Ottóne secúndo imperánte, sexto Kaléndas Decémbris anno nongentésimo septuagésimo quinto. Sepúltus est in ecclésia sancti Maurítii, et a Calíxto Papa secúndo quinto Kaléndas Aprílis Sanctórum número adscríptus.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **℣.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. **Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno Homilia in Evangel. Vigiláte, de eodem Communi 2 loco.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

SANCTI Pontíficis et Confessoris tui Conradi solémnia celebrántes, te, Dómine, suppliciter obsecrámus: ut ipsum apud tuam cleméntiam sentiámus habére patrónum, quem nobis tua grátia providísti salutis æternæ minístrum. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Silvestri Abb. ad Laudes tantum.

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **℞.** Stulam glóriæ índuit eum.

Oratio

CLEMENTÍSSIME Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbatem, sæculi hujus vanitátem

in apërto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es: te súpplīces exorámus; ut, ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̄. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Infra Octavam Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurenti Hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III singulis diebus assignantur propriæ.

Pro Commemoratione
Octavæ S. Conradi

IN I VESPERIS

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R̄. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

SANCTI Pontíficis et Confessóris tui Conrádi solémnia celebrántes, te, Dómine, súpplíciter obsecrámus: ut ipsum apud tuam cleméntiam sentiámus habére patrónum, quem nobis tua grátia providísti salútis ætérnæ mínístrum. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̄. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Ant. Amávit eum Dóminus, et

ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

☩. Justum dedúxit.

Die 27 Novembris

De II die infra Octavam S.

Conradi **Episcopi et**
Confessoris Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Ambrósii Episcopi

Serm. de Deposit. S. Eusebii. Int.
opp. S. Ambrosii (in Append.).

Lectio iv

DEPOSITIONEM sancti Conrádi hódie celebrámus. Quid est depositio? Non illa útique, quæ sepe liéndis in terra memrórum reliquis clericórum mánibus procurátur; seu illa, qua homo vínculis carnálibus absolutus, liber itúrus ad cælum, terrénium corpus expónit. Ipsa plane est depositio, in qua concupíscere abjícimus, cessámus delinquere, peccáre desínimus: et totum quidquid salúti est grave, quasi abjécta sárcina óneris expónimus:

nam ídeo hæc dies pro celebritáte máxima procuráur, quia vere est summa festívitás mórtuum esse vítiis, soli vívere justítiæ.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: *
Manus enim mea auxiliábitur ei.

☩. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.
Manus.

Lectio v

UNDE et depositiónis ipsa dies natális dicitur, quod delictórum cárcere liberáti libertáti nascimur Salvatóris. Sed videámus, sanctus Conrádus cum qua glória ad hanc diem depositiónis advénerit. Voláre non potest, nisi quod purum, leve atque subtíle est, cujus nec sincéritas intemperántia retardáur nec alacritas nec velocitas mole graváur. Gravári autem volátum dico non tam mole membrórum, quam delictórum: unde puto étiam in ipsis ávibus ídeo velocius colúmbam pene præ ómnibus volítare, quod alacritátem innocéntia comitétur.

℞. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de

plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **Ÿ.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

DÉNIQUE sanctus David cum puritate mentis volare concupisceret, non alterius animantis nisi columbæ optavit alas dicens: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, et volabo et requiescam? Intelligebat enim, quod ad altiora facilius penetratur simplicitate mentis quam levitate pennarum. Volavit ergo hac die sanctus Conradus. **Æstimemus** jam innocentiam de volatu, et puritatem ejus de ipsa elatione judicemus; tamquam columba enim in domo Dei degens, assumpsit spirituales pennas et requievit in monte.

Ŕ. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. **Ÿ.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. **Ipse.** **Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Mattæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Fulgentii Episcopi

Sermo 1 de Dispensatoribus

POMINICUS sermo, quem debemus omnes non solum studiose, verum etiam sapienter audire, cui nos oportet humiliter ac delectabiliter obedire, moderacionis suæ tenens ubique temperiem, ut nec ovibus desint pabula nec pastoribus aliménta: quædam vero specialiter solia præcipit nobis, quædam vero generaliter et nobis et vobis. Nobis namque id est servis, quos pater ille familias rerum omnium Dominus ad hoc in sua magna domo constituit, ut populo ejus verbum gratiæ ministremus, specialiter injungitur sanctæ prædicacionis officium; generaliter vero nobis et vo-

bis salutáris indícitur obediéntia mandatórium.

R̄. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.
Et.

Lectio viii

SERVÓRUM ígitur, quos pópulo suo præpósuit Dóminus, speciáliter volens officium demonstráre ait, quod ex Evangélio modo audívimus: Quis putas est fidéls dispensátor et prudens, quem constituit Dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem cum vénerit Dóminus, invénerit ita faciéntem. Quis est iste Dóminus, fratres? Christus sine dúbio, qui suis discípulis ait: Vos vocátis me Magíster et Dómine, et bene dícitus: sum étenim.

R̄. Sint lumbi vestri præcínti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Ÿ.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua

hora Dóminus vester ventúrus sit.
Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

QUÆ est étiam hujus Dómini familia? Nímírum illa est, quam ipse Dóminus de manu inimíci redémit et suo domínio mancipávit. Hæc familia est sancta Cathólica Ecclésia, quæ per orbem terræ copiósa fertilitáte diffúnditur, et redéptam se pretiósos sui Dómini sáanguine gloriátur. Fílius enim hómínis, sicut ipse ait, non venit ministrári, sed ministráre, et dare ánimam suam redemptiónem pro multis. Ipse est étiam pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis. Grex ergo boni pastóris ipsa est familia Redemptóris.

Te Deum laudámus.

Die 28 Novembris
De III die infra Octavam S.
Conradi **Episcopi et**
Confessoris Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Gregórii Nysséni

**In funere magni Meletii, circa
medium**

Lectio iv

UM primum bene moráta, ac modésta Ecclésia beátum Conrádum vidit, vidit fáciem ad imáginem Dei vere formátam, vidit dilectiónem fontis modo scaturiéntem, vidit grátiam lábiis circumfúsam, ánimi demissiónis summum gradum, post quem ámplius quidquam cogitari non potest. Vidit mansuetúdinem atque cleméntiam, qualis in Davíde fuit: qualis in Salomóne, intelligéntiam atque prudéntiam: qualis in Móyse, bonitátem: qualis in Samuэле, perfectiónem: qualis in Josépho, continéntiam pudicitiamque: qualis in Daniэле, sapiéntiam: quemádmódum magnus Elías zelo fidei præditum: sicut sublímis Joánnes, integritáte córporis ornátum: sicuti Paulus, inxsuperábili præditum dilectióne. Vidit tot bonórum circa unam ánimam concúrsum. Amóre beáto vulneráta est, casto bonoque sponsum suum amóre atque benevoléntia prosecúta diléxit.

R̄. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: *
Manus enim mea auxiliábitur ei.
Ps̄. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.
Manus.

Lectio v

SED priúsquam cupiditátem expléret, ántequam desidérium recreáret atque sedáret, amóris vi fervens, tentatióibus athlétam ad certámina vocántibus, sola relicta est. Atque ille quidem in certamínibus pro pietáte susceptis desudábat; hæc vero durábat in castitáte matrimónium consévans. Non ablátus est a nobis sponsus; in médio nostrum stat, etiámsi nos non videámus; in ádytis ac penetrálibus sacerdos est, in interióribus veli, quo præcúrsor pro nobis ingrèssus est Christus, reliquit carnis teguméntum. Non ámplius signo et umbræ cæléstium servit, sed in ipsam rerum imáginem intuétur: non ámplius per spéculum, atque per transénnam et ænigma, sed ipsa fácie cum fácie colláta intercédit apud Deum.

R̄. Pósui adjutórium super

poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. *Ÿ.* Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. *Manus.*

Lectio vi

INTERCÉDIT autem pro nobis et pópuli errátis. Depósuit túnicas pelliceas: neque enim tálibus tunicis opus habent, qui in paradíso degunt: sed habet indumentá, quæ puritáte vitæ suæ contéxuit, iisque sese exornávit. Honoráta ac pretiósá coram Dómino talis viri mors est; immo vero non mors, sed ruptúra membrórum est: Dirupísti enim, inquit, víncula mea. Dimíssus est Símeon, liberátus est a vínculis córporis: láqueus contrítus est, et avícula avolávit. Ingréssus est terram promissiónis, in monte cum Deo philosophátur. Solvit ánimæ calceaméntum, ut pura planta mentis terram sanctam, ubi conspícitur Deus, conscenderet.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis óm-

nium populórum. *Ÿ.* Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Mattæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Fulgéntii Epíscopi

Sermo de Confessoribus

DISPENSÁTOR vero, quis sit, quem opórtet esse fidélem páriter et prudéntem, Paulus nobis osténdit Apóstolus, qui de se suisque sóciis loquens ait: Sic nos exístimet homo, ut ministros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Ne quis autem vestrum solos Apóstolos dispensatóres factos exístimet, neglectóque militiæ spiritális officio, servus piger, infidéliter imprudentérque dormítet, ipse beátus Apóstolus epíscopus quoque dispensatóres esse osténdens, ait:

Opórtet enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem.

R̄. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio viii

SERVI autem patrisfámilias sumus, dispensátóres Dómini sumus, mensúram trítici, quam vobis erogámus, accépimus. Quæ vero sit ista mensúra trítici, si quærámus, ipsam quoque nobis beátus Paulus Apóstolus osténdit, dicens: Unicuíque sicut Deus divisit mensúram fidei. Quam ergo mensúram trítici Christus núcupat, ipsam mensúram fidei Paulus appéllat: ut agnoscámus, non áliud esse spiritále tríticum, quam cristiánæ fidei venerábile Sacraméntum.

R̄. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Ÿ.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua

hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix

HUJUS trítici mensúram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiae spiritális, secúndum régulam veræ fidei disputámus: et eámdem trítici mensúram per domínicos dispensátóres accépitis, cum quotidie per Dei fámulos verbum veritátis audítis. De ipsa ergo trítici mensúra loquámur, ex ipsa, sicut Deus divisit, univérsti pascámur; inde aliménta bonæ vitæ præmia pervenire possúmus: in illum credéntes, in illum sperántes, illum præ ómnibus diligéntes, qui seípsum nobis et aliméntum præstat, ne deficiámus in via: et præmium servat, ut gaudeámus in pátria.

Te Deum laudámus.

In II Vesperis fit Com. S. Saturnini Mart.:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti

eum, Dómine. **℞.** Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Saturníni Mártiris tui concédis natalítio pérfrui: ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

Die 29 Novembris

De IV die infra Octavam S.

Conradi **Episcopi et**
Confessoris Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi

In cap. 15 Epist. ad Romanos, Serm.
29, circa finem

Lectio iv

CHRIStUM díligens, et gregem illíus útique díligit. Et Móysen tunc primum super pópulum Judæórum pósuit, quando, qua esset in illum benevoléntia, reípsa jam declarávat. David quque símili modo regno inaugurátus est, posteáquam apparúerat, quam amíco esset in pópulum af-

féctu. Ita quippe júvenis adhuc, pópuli causa dóluit ac zelávit, ut et ánimam suam expóneret, cum vidélicet bárbarum illum e médio tollébat. Quod vero dicébat: Quid dábitur ei, qui alienígenam hunc interfécerit? non ideo dicébat, quod mercédem exígeret, sed quo sibi crederétur, et in pugnam cum illo committerétur; nam cum adépta jam victória ad regem esset ingressus, nihil de mercéde méminit.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

ET Sámuel quoque benígnus erat, et amátor pópuli: unde et dicébat: Absit autem hoc a me peccátum, ut cessem pro vobis oráre Dóminum. Ita et Paulus, immo non ita, sed multo plus ómnibus ardébat erga súbditos. Unde et discípulos ita erga se animávit, ut diceret: Si possíbile fuísset, óculos vestros eruissetis, mi-

híque dedissétis. Et Christus óptimi Pastóris régulam próferens dixit: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Sunt enim sanctorum ánimæ veheménter mites, et hóminum amántes, non solum erga domésticos sed aliénos, ita ut hanc suam mansuetúdinem étiam ad animántia bruta exténdant. Proptérea et sápiens quispiam dixit: Justus miserétur animárum jumentórum suórum. Si jumentórum, multo magis hóminum.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **Ps.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

VERUM quóniam pécorum mentiónem feci, perpendámus et óvium pastóres illos, qui in Cappádocum regiónem sunt, quáalia et quanta pro pécorum suórum custódia patiántur. Illi sæpenúmero univérsum trídium nive óbruti perdúrant. Dicúntur autem, et qui in Líbya sunt, non minóra mala ferre, dum íntegros menses difficilemillam solitúdinem, pessimarúmque

bestiárum plenam vagándo circúmeunt. Si tantum erga pécora diligéntiæ impéndunt pastóres illi: quam, quæso, excusatiónem habébimus, quibus rationáles ánimæ concréditæ sunt, quod profúndum hunc somnum dormímus? An ignorámus gregis hujus dignitátem? an illíus grátia Dóminus tuus innúmera non fecit? an non postrémo et sánguinem suum fudit? Tu vero réquiem quæris? Et quid póterit pejus esse pastóribus istis?

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **Ps.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélij secúndum Mattáeum

Lectio vii **Cap. 24, 42-47**

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homil. 78 in Matth. ante med.

NROPTÉREA hæc dicit Dóminus discipulis, ut vígilent, ut júgiter paráti sint, quia qua non exístimant hora, ventúrus est. Solícitos ígitur facit et curiosos, ne umquam virtútem négligent. Tale quid autem est, quod dicitur: Si præscírent hómínes, quando moritúri sint, diligéntiam suam circa illam horam osténderent. Ne ígitur in illo solúmmodo tēpore, sed contínue diligéntes sint, nec generálem, nec singulárem horam prædicít, ut semper exspectándo, semper vígilent: hac enim ratióne términum vitæ uniuscujusque occúluit.

R̄. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii

DEÍNDE líquido, ádeo ut numquam líquídus, Dóminum se ípsum appellávit.

Hæc autem étiam ad erubescéntiam deídiæ mihi dicta vidéntur: majórem enim diligéntiam pecuniárum conservandárum habent furem exspectántes, quam vos salútis ánimæ. Vígilant enim tunc, ne áliquid sibi surripiátur: vos vero, quamvis certo sciátis ventúrum Dóminum, non perseverátis tamen, neque ita vígilátis, ut possítis non impræparáti ex hac vita discédere. Quaprópter cum pernície dormiéntium dies ille ventúrus est.

R̄. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Ÿ.** Vígiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Pro Vigilia S. Andreæ Ap.:

Léctio sancti Evangélii secúndum
Joánnem

Lectio ix

Cap. 1, 35-51

IN illo tēpore: Stabat Joannes, et ex discipulis ejus duo. Et respiciens Jesum ambulátem, dicit: Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

Tract. 7 in Joann., post init.

QUIA talis erat Joánnes amí-
cus sponsi, non quærébat
glóriam suam, sed testimónium
perhibébat veritáti: numquid
vóluit apud se remanére dis-
cípulos suos, ut non sequeréntur
Dóminum? Magis ipse osténdit
discípulis suis quem sequeréntur:
habébant enim illum tamquam
agnum. Et ille: Quid me attén-
ditis: Ego non sum agnus. Ecce
Agnus Dei. De quo et supérius
dixerat: Ecce Agnus Dei. Et quid
nobis prodest Agnus Dei? Ecce,
ait, qui tollit peccátum mundi.
Secúti sunt illum, hoc audíto, duo
qui erant cum Joánnē.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. Vigiliæ S. An-
dreæ:

Antiphona et *Ÿ.* de Feria currenti.

Oratio

QUÆSUMUS omnipotens Deus:
ut beatus Andreas Aposto-
lus, cujus prævenimus festivi-
tatem, tuum pro nobis impleret
auxilium; ut a nostris reatibus ab-

soluti, a cunctis étiam periculis
eruumur. Per Dóminum.

Deinde Com. S. Saturnini:

Ant. Qui odit ánimam suam
in hoc mundo, in vitam ætérnam
custódit eam.

Ÿ. Justus ut palma florébit.

Ř. Sicut cedrus Líbani multi-
plicábitur.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Saturníni
Mártyris tui concédis natalí-
tio pérfrui: ejus nos tríbue méritis
adjuvári. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti sine Commem-
oratione.

FESTA DECEMBRIS

Die 1 Decembris
De VI die infra Octavam S.
Conradi **Episcopi et**
Confessoris Semiduplex

In II Nocturno

Lectiones de Sermone S. Maximi Ad
sancti ac beatíssimi Patris nostri Con-
rádi, ut in Breviario de Comuni
Conf. Pont. 1 loco.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secúndum
Mattáeum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo témpore: Dixit Jesus
discípulis suis: Vigiláte, quia
nescítis qua hora Dóminus vester
ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi

Unde supra

HOC autem in loco, ne
rursus curiosius per-
scruténtur, et adhuc, ut,
quod rárius est, pluris osténdat.
Expénde autem qualem hæc verba
ignorántiam significáre possunt,
síquidem a se constitátum su-
per familiam suam ignoráret.
Pretérea beatícat quidem eum,
(Beátus enim, inquit, servus ille);
quis vero sit, siléntio trádidit:
quis enim est, aut quómo-
do constitúet Dóminus super familiam
suam, quem invéniet sic faciéntem?
Hæc non de pecúniis solúm-
modo, verum étiam de verbis, de
virtúte, de omni dispensatióne
sín-gulo hómini concéssa, dicta
sunt.

R. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum: stolam glóriæ induit
eum, * Et ad portas paradísi coro-
návit eum. **V.** Índuit eum Dómi-
nus lorícam fidei, et ornávit eum.
Et.

Lectio viii

HÆC parábola vel ad geréntes
gubernantésque rempubli-
cam accommodári potest. Do-
cet enim unumquémque ad com-
múnem utilitátem ómnia con-
férerre, quæ sua sunt, sive sapién-
tiam, sive principátum, sive
quidquid aliud, non ad detrimén-
tum conservórum, nec ad perdi-
tió-
nem suam. Quaprópter
utrúmque ab eo flágitat, prudén-
tiam scilicet atque fidem. Delicta
enim ab améntia originem
habent.

R. Sint lumbi vestri præcíncti,
et lucérnæ ardéntes in mánibus
vestris: * Et vos símiles homínibus
expectántibus dóminum suum,
quando revertátur a núptiis. **V.**
Vigiláte ergo, quia nescítis qua
hora Dóminus vester ventúrus sit.
Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

FIDÉLEM igitur appellat, quóniam nihil ex rebus dómīni sibi attribuit, nec incássum quidquam expéndit; prudentem autem, quia dispensáre nóverit: opportuné síquidem utrâque re nobis opus

est, ne scílicet, quæ dómīni sunt, ad próprios usus rapiámus, et ut opportuné ómnia dispensémus.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti, Com. præcedentis

